

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (quasi experimental research) มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตเจ้า (หัวนุกูลวิทยา) สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มที่ใช้เพลงแปลของ พร ภิรมย์ และ กลุ่มที่ใช้เพลงไทยลูกทุ่งเป็นสื่อ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอน โดยใช้เพลงแปลของ พร ภิรมย์ เป็นสื่อ
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอน โดยใช้เพลงไทยลูกทุ่งเป็นสื่อ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียน โดยใช้เพลงแปลของ พร ภิรมย์เป็นสื่อ สูงกว่าเพลงไทยลูกทุ่งเป็นสื่อ
2. ผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียน โดยใช้เพลงแปลของ พร ภิรมย์ เป็นสื่อ สูงกว่าก่อนเรียน
3. ผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียน โดยใช้เพลงไทยลูกทุ่งเป็นสื่อ สูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศาลเจ้า (หัวนุกูลวิทยา) สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 4 ห้องเรียน รวมนักเรียน 142 คน

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศาลเจ้า (หัวนุกูลวิทยา) สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องละ 35 คน รวม 70 คน ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. นำคะแนนที่ได้จากการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย จำนวน 4 ห้องเรียน ของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 มาหาค่าเฉลี่ย แล้วทดสอบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้สถิติทดสอบ F test (One way ANOVA) แล้วเลือกคู่ของค่าเฉลี่ยที่ไม่แตกต่างกันมา 1 คู่ ถ้ามีค่าเฉลี่ยไม่ต่างกันมากกว่า 1 คู่ จะใช้วิธีจับฉลาก

2. จับฉลากมา 2 กลุ่ม จากทั้งหมด 4 กลุ่ม แล้วนำกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มมาจับฉลากอีกครั้งเพื่อกำหนดให้เป็นกลุ่มทดลอง 1 สอน โดยใช้เพลงแหล่ของ พร ภิรมย์ เป็นสื่อ และเป็นกลุ่มทดลอง 2 สอน โดยใช้เพลงไทยลูกทุ่งเป็นสื่อ

ตัวแปรที่ใช้ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนการเขียนสรุปความโดยใช้เพลงเป็นสื่อ 2 วิธี คือ วิธีที่ใช้เพลงแหล่ของ พร ภิรมย์ เป็นสื่อ กับวิธีที่ใช้เพลงไทยลูกทุ่งเป็นสื่อ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความ

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยคือการเขียนสรุปความ

ระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดเวลาในการทดลอง ห้องละ 10 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

การดำเนินการทดลอง

การดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบทดสอบการเขียนสรุปความก่อนเรียน ไปทดสอบกับกลุ่มทดลอง 1 คือ กลุ่มที่ใช้เพลงแหล่งของ พร ภิรมย์ และกลุ่มทดลอง 2 คือ กลุ่มที่ใช้เพลงไทยลูกทุ่งเป็นสื่อ
2. เตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ ในการทดลอง โดยชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ และเกณฑ์การประเมินผลการเขียนสรุปความ
3. ดำเนินการสอนการเขียนสรุปความ โดยกลุ่มทดลอง 1 ใช้แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนสรุปความ ใช้เพลงแหล่งของ พร ภิรมย์ เป็นสื่อ จำนวน 10 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง และกลุ่มทดลอง 2 ใช้แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนสรุปความ โดยใช้เพลงไทยลูกทุ่งเป็นสื่อ จำนวน 10 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง
4. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความหลังเรียน ไปทดสอบกับกลุ่มทดลอง 1 คือ กลุ่มที่ใช้เพลงแหล่งของ พร ภิรมย์ และกลุ่มทดลอง 2 คือ กลุ่มที่ใช้เพลงไทยลูกทุ่งเป็นสื่อ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มที่ใช้เพลงแหล่งของ พร ภิรมย์ และกลุ่มที่ใช้เพลงไทยลูกทุ่งเป็นสื่อ พบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของกลุ่มที่ใช้เพลงแหล่งของ พร ภิรมย์ สูงกว่า กลุ่มที่ใช้เพลงไทยลูกทุ่งเป็นสื่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้เพลงแหล่งของ พร ภิรมย์เป็นสื่อ พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้เพลงไทยลูกทุ่งเป็นสื่อ พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

ผู้วิจัยขออภิปรายผลจากข้อค้นพบในการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า การเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มที่ใช้เพลงแหล่งของ พร ภิรมย์ และกลุ่มที่ใช้เพลงไทยลูกทุ่งเป็นสื่อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลงแหล่งของ พร ภิรมย์ เป็นสื่อ สูงกว่ากลุ่มที่ใช้เพลงไทยลูกทุ่งเป็นสื่อ ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องจากเพลงแหล่งของ พร ภิรมย์ มีเนื้อหาเป็นนิทานคำกลอนอิงธรรมะ สอดแทรกคุณธรรมของพุทธศาสนาได้อย่างเหมาะสม นอกเหนือไปจากการให้ความบันเทิงแล้ว ยังช่วยส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ผู้ฟัง และเตือนสติผู้ฟังให้คิดถึงเรื่อง บาป บุญ คุณ โทษ ความดี ความชั่ว ซึ่งแปลกไปจากเพลงประเภทอื่น ๆ เพลงที่ประพันธ์ส่วนใหญ่จะเล่าเป็นเรื่องราวสั้น ๆ ภาษาเข้าใจง่าย มีโครงสร้างของประโยคชัดเจน คือตอบได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร การดำเนินเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ไม่ซับซ้อน เหมาะที่จะเป็นสื่อในการเขียนสรุปความ

ดังนั้นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการเขียนสรุปความโดยใช้เพลงแหล่งของ พร ภิรมย์เป็นสื่อ จึงมีการพัฒนาการเขียนสรุปความได้ดีขึ้น การจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงแหล่งของ พร ภิรมย์เป็นสื่อ ในการวิจัยในครั้งนี้ มีขั้นตอนการฝึกทักษะทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งเป็นทักษะสำคัญ ในการที่นักเรียนจะเขียนสรุปความได้ดี โดยครูนำเพลงที่คัดเลือกตามความสนใจของนักเรียนมาเป็นสื่อ ในการดำเนินกิจกรรมทุกขั้นตอน ซึ่งเพลงแต่ละเพลงที่นำมาเป็นสื่อ มีขั้นตอนการหาค่าความยากง่ายของ

เนื้อเพลงโดยใช้หลักของ Fry ซึ่ง สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2544) ได้ประยุกต์ใช้กับภาษาไทยเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ความยากง่ายของเพลง ซึ่งเหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ใช้เพลงใจพ่อใจแม่เป็นสื่อ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ใช้เพลงนกกระจาบเป็นสื่อ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ใช้เพลงพระกับพานเป็นสื่อ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ใช้เพลงไฟบาปเป็นสื่อ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ใช้เพลงริมไกรลาส ตอน 1 เป็นสื่อ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 ใช้เพลงริมไกรลาส ตอน 2 เป็นสื่อ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 ใช้เพลงวังแม่ลูกอ่อนตอน 1 เป็นสื่อ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 ใช้เพลงวังมีลูกอ่อน ตอน 2 เป็นสื่อ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 ใช้เพลงดาวลูกไก่ ตอน 1 เป็นสื่อ และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 ใช้เพลงดาวลูกไก่ ตอน 2 เป็นสื่อ โดยนักเรียนได้ฝึกการเขียนสรุปความจากจากเพลงแหล่งของ พร ภิรมย์ ด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย เริ่มจากให้นักเรียนฝึกทำงานเป็นกลุ่มเพื่อประสานความสำเร็จ และหลังจากนั้นให้นักเรียนฝึกการเขียนสรุปความ เป็นรายบุคคลตามลำดับขั้นตอนที่เหมาะสม ขั้นตอนสุดท้ายนักเรียนแต่ละคนทำแบบฝึกทำเพลงโดยเขียนสรุปความด้วยภาษาของตนเอง

นอกจากนี้ทั้งทำนองและจังหวะที่สนุกสนาน ทำให้นักเรียนสนใจในเนื้อหา จึงทำให้เข้าใจง่ายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของนักวิทยาศาสตร์ด้านสมองพบว่า การเรียนรู้และการทำซ้ำ ๆ ในเด็กโดยการพัฒนาเรื่องจังหวะและดนตรี จะทำให้ความเร็วในการประมวลข้อมูลในสมองมีมากขึ้น (ธีระพงษ์ แสงสิทธิ์, 2550) จึงทำให้นักเรียนมีความสนใจในการร่วมกิจกรรมและสามารถเขียนสรุปความด้วยภาษาของตนเองได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าวการนำเพลงแหล่งของ พร ภิรมย์มาเป็นสื่อ ในการเขียนสรุปความ โดยให้นักเรียนฝึกทำบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ จนเกิดความชำนาญจะทำให้นักเรียนมีการพัฒนาการเขียนสรุปความได้ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจรัตน์ ปิ่นวหา (2549) ที่ศึกษา การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการสอน ผลวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วน ผ่องศรี สุริยะป้อ (2545) ที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนวิชาภาษาไทย ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียน โดยใช้เพลง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียน โดยใช้บทเพลงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นั่นแสดงให้เห็นว่า เพลงเหล่านี้ ของ พร ภิรมย์ เหมาะสมที่จะนำมาเป็นสื่อพัฒนา การเขียนสรุปความ การฝึกเขียนสรุปความจากเพลงเหล่านี้ของ พร ภิรมย์ เป็นกิจกรรมที่ เกี่ยวโยงวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียนระดับประถมศึกษา การประมวลความรู้ทั้งปวงให้ประสานกัน ทั้งหมดที่เรียนมานั้น คือ ชีวิต วิธีประมวล- ประสานความรู้วิธีหนึ่ง คือ การใช้ประโยชน์จากเพลงเหล่านี้ของ พร ภิรมย์ ซึ่งความรู้ที่ได้ ตั้งแต่เนื้อเรื่อง ทำนองเพลงที่ถูกต้อง สามารถโยงและต่อเนื่องให้สัมพันธ์กับวิชาได้ไม่มี ที่สิ้นสุด และสามารถพัฒนาการสรุปเรื่องราวจากข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ ได้สาระครบถ้วน รวดเร็ว อันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนวิชา ภาษาไทยและวิชาอื่น ๆ

ส่วนเพลงไทยลูกทุ่ง เป็นการเล่าเรื่องของผู้ขับร้อง ประโยคที่สื่อออกมาส่วนใหญ่ จะเป็นประโยคที่ละประธาน จึงตอบได้ยากว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ภาษาที่ใช้ เป็นภาษาง่าย ๆ ตรงไปตรงมา แต่เนื้อหาของเพลงต้องใช้ประสบการณ์เดิมในการคิด การถ่ายทอดความรู้ เนื่องจากเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับความรัก ความเป็นอยู่ในสังคมประเพณี และวัฒนธรรม นอกจากนี้การดำเนินเรื่องไม่เรียงลำดับเหตุการณ์ จึงทำให้นักเรียนชั้น- ประถมปีที่ 4 สับสนในการสรุปเรื่องและเขียนได้ไม่ดี การจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงไทย ลูกทุ่งเป็นสื่อในครั้งนี้ มีขั้นตอนการฝึกทักษะทั้ง การฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งเป็นทักษะ สำคัญในการที่นักเรียนจะเขียนสรุปความ โดยครูนำเพลงที่คัดเลือกตามความสนใจของ นักเรียนมาเป็นสื่อในการดำเนินกิจกรรมทุกขั้นตอน ซึ่งเพลงแต่ละเพลงมีขั้นตอนการหา ความยากง่ายเช่นเดียวกับเพลงเหล่านี้ของ พร ภิรมย์ จึงได้เพลงไทยลูกทุ่งเป็นสื่อ ในการทำ แผนการจัดการเรียนรู้คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ใช้เพลงรักสลายนอกฝ้ายบานเป็นสื่อ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ใช้เพลงทหารเกณฑ์คนจนเป็นสื่อ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ใช้เพลงมนต์รักลูกทุ่งเป็นสื่อ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ใช้เพลงสยามเมืองยิ้มเป็นสื่อ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ใช้เพลงหนุ่มนารอนางเป็นสื่อ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 ใช้

เพลงวอนพ่อตากสินเป็นสื่อ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 ใช้เพลงข้างจั้นเดือนหงายเป็นสื่อ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 ใช้เพลงส้มตำเป็นสื่อ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 ใช้เพลง กราบเท้าย่าโมเป็นสื่อ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 ใช้เพลงลั่นเกล้าเผ่าไทยเป็นสื่อ ผู้วิจัย มีขั้นตอนในการฝึกเช่นเดียวกันทั้งสองสื่อ แต่ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นทำให้นักเรียน เขียนสรุปความจากเพลงไทยลูกทุ่งไม่ดี เท่ากับการใช้เพลงแหล่งของ พร ภิรมย์เป็นสื่อ แต่เนื่องจากท่วงทำนองที่สนุกสนาน ได้รับความสนใจของเพลงไทยลูกทุ่ง ทำให้นักเรียน มีความสุข และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน

2. ผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้น- ประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เพลงแหล่งของ พร ภิรมย์เป็นสื่อ พบว่า คะแนนหลังเรียน สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งยอมรับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงแหล่งของ พร ภิรมย์ เป็นสื่อ การสอน โดยใช้หลักการเขียนตอบให้ได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม และ อย่างไร โดยผู้วิจัยได้นำแบบฝึกการเขียนสรุปความจากเนื้อเพลงแหล่งของ พร ภิรมย์ ให้ นักเรียนได้ฝึกการเขียนสรุปความเป็นประจำด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย เป็นผลให้ นักเรียนได้รับประสบการณ์ในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น และสร้างความเข้าใจได้เป็นอย่างดี

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนได้ฝึกกิจกรรมอย่างหลากหลาย ขยายขอบเขตการพัฒนาไปตามลำดับ โดยนำบทเพลงมาใช้เป็นสื่อในการฝึกเขียน สรุปความ เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียนซึ่งทำให้เขียนสรุปความดีขึ้น และในขณะที่ นักเรียนทำกิจกรรม จะพบว่านักเรียนมีความตั้งใจในการทำแบบฝึกการเขียนสรุปความ เป็นอย่างมาก เนื่องจากนักเรียนมีความเพลิดเพลิน กับบทเพลงและได้ลงมือปฏิบัติด้วย ตนเอง ผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้นจึงสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สรวีย์ เคียนสันเทียะ (2547) ที่ศึกษาเรื่อง การใช้เพลงไทยลูกทุ่งเป็นสื่อพัฒนาทักษะการเขียนสรุปความ ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาไทยสูง กลาง และต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทุกกลุ่ม

3. ผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เพลงไทยลูกทุ่งเป็นสื่อ พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงจึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งยอมรับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้ เพลงไทยลูกทุ่งเป็นสื่อในการสอน โดยใช้หลักการเขียนตอบให้ได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม และอย่างไร โดยผู้วิจัยได้นำแบบฝึกการเขียนสรุปความจากเนื้อเพลงไทยลูกทุ่งซึ่งใช้ภาษาง่าย ๆ ตรงไปตรงมา เนื้อหาสะท้อนถึงสภาพความเป็นอยู่ วัฒนธรรมไทย อีกทั้งยังเป็นแหล่งรวมภูมิปัญญาของชาวบ้าน นำมาเป็นสื่อ ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียนสรุปความเป็นประจำด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย เป็นผลให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ในการเรียนรู้เพิ่มขึ้นและสร้างความเข้าใจได้เป็นอย่างดี

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนได้ฝึกกิจกรรมอย่างหลากหลาย ขยายขอบเขตการพัฒนาไปตามลำดับ โดยนำบทเพลงมาใช้เป็นสื่อในการฝึกเขียนสรุปความ เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียนซึ่งทำให้เขียนสรุปความดีขึ้น และในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรม จะพบว่านักเรียนมีความตั้งใจในการทำแบบฝึกการเขียนสรุปความเป็นอย่างมาก เนื่องจากนักเรียนมีความเพลิดเพลิน กับบทเพลงและได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง

ผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้นจึงสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เบญจรัตน์ ปิ่นเวหา (2549) วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการสอน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคะแนนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

การวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ครูภาษาไทยควรศึกษาเพลงแหล่งของ พร ภิรมย์ และเพลงไทยลูกทุ่ง นำไปพัฒนาในการสอนภาษาไทยต่อไป เช่น
  - 1.1 ใช้ฝึกทักษะในการตีความ เพื่อให้ภาษาของนักเรียนดีขึ้น
  - 1.2 ใช้ฝึกหาคำคล้องจอง เพื่อพัฒนาการแต่งคำประพันธ์
  - 1.3 ใช้ฝึกวาดภาพ และแต่งนิทาน หรือแต่งเรื่องจากเพลง
  - 1.4 ควรกระตุ้นให้เห็นภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยการแต่งเพลงแหล่ง
2. ครูภาษาไทยควรเลือกเพลงแหล่งของ พร ภิรมย์ และเพลงไทยลูกทุ่งที่มีความหมายตรงไปตรงมา ซึ่งจะเหมาะกับนักเรียนประถมศึกษา ใช้ในการฝึกเขียนสรุปความ
3. ครูภาษาไทย ควรสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมที่อยู่ในบทเพลงแหล่งของ พร ภิรมย์ และเพลงไทยลูกทุ่ง ให้แก่นักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ครูภาษาไทยวิจัยเกี่ยวกับ ผลการใช้เพลงไทยที่มีต่อทักษะภาษาไทยด้านอื่น ๆ เช่น การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน
2. ครูภาษาไทยวิจัยเกี่ยวกับ ผลการใช้เพลงไทยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ เจตคติทางการเรียน ในระดับชั้นอื่น ๆ